

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorum Vita, Moribus, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Capvt II. Presbyteri Vocabvlo Et Episcopum designat Apostolus, & idcirco etiam huic mandat, quod præcipie illi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

CAPVT II.

**PRESBYTERI VOCABVLO ET EPI-
scopum designat Apostolus, & idcirco etiam
huic mandat, quod praecepit
illi.**

S. **I**D luculentissimis S. Scripturae testimoniis con-
firmat epistola 85. ad Euagrium S. Hieron. quem audire
opera erit pretium. In actibus ait Apostolorum, ad vnius ecclesie
sacerdotes, ita Paulus loquitur cap. 10. v. 28. Attendite vobis,
& cuncto gregi, in quo vos Spiritus sanctus posuit episcopos, vt
regeretis ecclesiam Dei, quam acquisiuit sanguine suo. Audi &
aliud testimonium Tit. 1. v. 1. Propter hoc reliqui te Crete, vt
qua deerant, corrigeres, & constitueres presbyteros per ciuitates,
sicut & ego tibi mandauit. Si quis est sine crimine, vnius vxoris
filios habens fideles, non in accusatione luxuria, aut non subdi-
tos. Oportet enim episcopum sine crimine esse, quasi Dei dispen-
satozem. Et ad Timotheum 1. epistola cap. 4. v. 14. Noli negli-
gere gratiam, quae in te est, quae tibi data est per prophetiam, per
impositionem manuum presbyterum. Sed & Petrus in 1. epist. c. 5.
v. 1. Presbyteros, inquit, in vobis precor compresbyter, & testi-
pationum Christi, & futura gloria, qua reuelanda est, participes,
regere gregem Christi, & inspicere non ex necessitate, sed volun-
tate iuxta Deum; quod quidem graece significantius dicitur,
ἐπινοητες, id est superintendentes, vnde & nomen episcopi
tractum est. Parua tibi videntur tantorum virorum testimo-
nia? Clangat tuba euangelica, filius tonitruus, quem Iesus annu-
ciat plurimum, qui de pectore saluatoris doctrinarum flueta potant:
Presbyter electa Domina, & filijs eius, quos ego diligo in verita-
te, epist. 2. & in alia epist. 3. Presbyter Caio charissimo, quem
ego diligo in veritate. Quod autem postea vnus electus est, qui ca-
teris praeponebatur, in schismatis remedium factum est, ne vnus-
quisque ad se trahens Christi ecclesiam rumperet.

§. Cont.

§. Communia ergo illis fuere nomina, quod & docet D. Beda lib. 1. in *Lucam* cap. 10. Sicut duodecim Apostolos, aut formam episcoporum exhibere & prae monstrare nemo est qui dubitet, sic & hos septuaginta duos figuram presbyterorum, id est, secundis ordinis sacerdotum gessisse sciendum est. Tamen si primis ecclesiae temporibus, ut Apostolica scriptura testis est, utriusque presbyteri, utriusque vocabantur episcopi. Quorum unum sapientia maturitatem alterum industriam cura pastoralis significabat. Sic & S. Clemens epistola ad Iacobum fratrem Domini, S. Anaclet. epistola 2. Leo epistola 88.

§. Eandem in sententiam in Angelicus Doctor S. Thomas Aquinas 2. 2. q. 183. art. 6. ad 1. De presbytero, ait, & episcopo dupliciter loqui possumus, vno modo quantum ad nomen, & sic olim non distinguebantur episcopi & presbyteri. Vno modo quantum ad nomen, & sic olim non distinguebantur episcopi & presbyteri. Vnde & Apostolus communiter utitur nomine presbyterorum, quantum ad utrosque cum dicit 1. Timoth. 5. Qui bene praesunt presbyteri duplici honore digni habeantur. Et similiter etiam nomine episcoporum. Vnde dicit Act. 20. Presbyteris Ephesina ecclesia loquens: Attendite vobis & uniuerso gregi, in quo vos Spiritus sanctus posuit episcopos regere ecclesiam Dei, quam acquisiuit sanguine suo. Sed secundum rem, semper inter eos fuit distinctio, etiam tempore Apostolorum. Postea tamen ad schisma vitandum, necessarium fuit, ut etiam nomina distinguerentur, ut scilicet maiores dicerentur episcopi, minores autem presbyteri.

§. Duae autem potissimum sunt causae, cur Episcopi Presbyteri, & Presbyteri Episcopi olim nominabantur. 1. quia in ordine summo, qui est sacerdotij, presbyter par est Episcopo, hoc est in potestate consecrandi Eucharistiam, sacrificandi, & a peccatis soluendi, impartamen in potestate ordinandi & consecrandi Ecclesiae ministros, & iurisdictionis. Altera causa est, quia olim communi consilio, labore, & spiritu presbyterorum regebantur Ecclesiae, Act. 15. v. 6. Conuenerunt

Apostoli & Seniores (presbyteri) videre de verbo hoc. Muniamen eorum semper distincta fuerunt.

§. Certum ergo & indubitatum nobis esse debet, quod quæ virtutis documenta aut Presbyteris, aut Episcopis tradit Apostolus, in utrosque rectissime conueniant, & utriusque pariter dare voluerit. Eapropter S. Ioaunes Chrysostomus homil. 11. in cap. 3. prioris Timotheicæ. Postquam, ait, de Episcopis dixit, eosque formauit, quidnam illos habere conueniat, à quo item abstinere necessum sit, dictans, omisso interim presbyterorum ordine, ad diaconos transit. Cur id, queso? Quia scilicet inter presbyterum & episcopum inter est ferme nihil. Quippe & presbyteris Ecclesiæ cura permissa est. Et quæ de Episcopis dixit, ea etiam presbyteris congruunt: sola quippe ordinatione superiores illi sunt, atque hoc tantum plusquam presbyteri habere videntur.

*Cni. Tim
3. v. 1. salu-
saria moni-
ta & prae-
cepta.*

§. Contra vero arbitratur censetq; in huius loci commentario B. Theodoret. hæc salutaria Apostoli mandata potissimum Presbyteris data ac deinceps episcopis. Etiam si, inquit, presbyteris has leges constituit diuinus Apostolus, clarum est, quod has leges oportet primos seruare episcopos, ut qui sunt maiorem dignitatem assecuti. Nobis fatis est demonstrasse utrisque pariter ista S. Pauli dogmata quadrare.

CAPVT III.

EPISCOPATVS PRESBYTERATV excellentiore est.

QUIA nomina, pleraque officia, & hæc Sancti Pauli decreta & monita Episcopis & Presbyteris communia esse docuimus, ne supera infera, & cælum terræ micere videamur, operæ erit pretium ostendere, Episcopatum ordinis, potestatis, iurisdictionis